

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 577/2019
11.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Вићентија Даријевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 159/18 од 15.11.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 152/19 од 12.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Вићентија Даријевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 159/18 од 15.11.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 152/19 од 12.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 159/18 од 15.11.2018. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљена у року проверавања од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора окривљеној ће се урачунати време проведено у притвору од 15.12.2017. до 25.12.2017. године. Иста је обавезана на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 152/19 од 12.03.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљене АА и Основног јавног тужиоца у Зрењанину и пресуда Основног суда у Зрењанину К 159/18 од 15.11.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Вићентије Даријевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 2. у вези члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да преиначи другостепену пресуду, тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљене и исту ослободити од оптужбе, уз захтев да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Вићентија Даријевића је неоснован.

Бранилац окривљене АА у поднетом захтеву правноснажне пресуде побија због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да у изреци правноснажне пресуде није прецизно описано својство оштећене као службеног лица, да није конкретно наведено коју то радњу невршења службене дужности окривљена критичном приликом није предузела, као и да није описана намера окривљене да искоришћавањем свог службеног положаја невршењем своје службене дужности прибави другом физичком лицу – ББ корист у новчаном износу од 848.708,74 динара.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 359. став 1. КЗ прописано је да ће се казнити службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем граница службеног овлашћења или не вршењем службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог.

Следствено изнетом, радња извршења основног облика кривичног дела у питању алтернативно је одређена и може се састојати у искоришћавању службеног лица свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењу граница свог службеног овлашћења или не вршењем своје службене дужности.

Последица овог кривичног дела огледа се у прибављању себи или другом физичком или правном лицу какве користи, односно наношењу какве штете или тежој повреди права другог.

Ово кривично дело окривљени може извршити искључиво са директним умишљајем, као обликом кривице.

Одредбом члана 112. став 3. тачка 3. КЗ прописан је појам службеног лица којим се, између осталог сматра лице у установи, предузећу или другом субјекту коме је поверено вршење јавних овлашћења које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Сходно наведеном, по оцени Врховног касационог суда изрека правноснажне пресуде садржи све субјективне и објективне елементе кривичног дела у питању, па тако и оне које се тичу радње извршења која је конкретизована, намере прибављања другом противправне имовинске користи и својства службеног лица.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљене АА да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.**